

ผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง (hearing) ร่างประกาศ
เรื่อง ร่างประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ

1. การรับฟังความคิดเห็น จำนวน 1 ครั้ง
2. เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม - 12 พฤศจิกายน 2560
3. ผู้จัดส่งความคิดเห็น จำนวน 13 ราย จากบริษัทหลักทรัพย์ 12 ราย
ตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า 1 ราย
4. ที่มา

ตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ได้กำหนดหลักเกณฑ์เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ (Net Capital - “NC”) ซึ่งกำหนดให้ ผู้ประกอบธุรกิจต้องดำรงเงินกองทุนด้วยสินทรัพย์สภาพคล่อง หลังหักภาระหนี้สินและความเสี่ยงที่เกิดจากการประกอบธุรกิจ (“haircut”) โดยกำหนดเป็น (1) จำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องดำรงไว้ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง และ (2) อัตราส่วนของเงินกองทุนเมื่อเทียบกับหนี้สินที่มีภาระต้องชำระ (Net Capital Ratio - “NCR”) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจมีสินทรัพย์สภาพคล่องเพียงพอรองรับภาระหนี้สินที่มีต่อลูกค้า เจ้าหนี้ รวมถึงตัวกลางอื่น ๆ และยังมีส่วนเกินอีกจำนวนหนึ่งที่เตรียมรองรับความเสี่ยงจากการประกอบธุรกิจและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้สำหรับเลิกกิจการนั้น หลักเกณฑ์ดังกล่าวได้ใช้บังคับมาในระยะเวลาหนึ่งแล้ว สำนักงานจึงมีแนวคิดที่จะปรับปรุงหลักเกณฑ์เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิในส่วนของกำหนัดระดับเงินกองทุนขั้นต่ำ การคำนวณหนี้สินและค่าความเสี่ยง ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการประกอบธุรกิจในปัจจุบันยิ่งขึ้น และสำนักงานได้เปิดรับฟังความคิดเห็นหลักการตามเอกสารรับฟังความคิดเห็นที่ อนุช. 19/2560 เรื่อง การแก้ไขหลักเกณฑ์เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ ระหว่างวันที่ 12 กรกฎาคม 2560 ถึงวันที่ 11 สิงหาคม 2560 นั้น

สำนักงานได้รับความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางที่สำนักงานเสนอ สำนักงานจึงได้นำเสนอหลักการปรับปรุงหลักเกณฑ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจตัวกลางและตลาด (“คณะอนุกรรมการ”) และดำเนินการยกร่างประกาศตามแนวทางที่ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ พร้อมทั้งแก้ไขเอกสารที่เกี่ยวข้องรวม 7 ฉบับ และได้เปิดรับฟังความคิดเห็นร่างประกาศตามเอกสารรับฟังความคิดเห็น เลขที่ อนุช. 30/2560 ในระหว่างวันที่ 12 ตุลาคม 2560 ถึง 12 พฤศจิกายน 2560 ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยในหลักการตามที่สำนักงานเสนอ และมีผู้ที่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมซึ่งสามารถสรุปได้ตามข้อ 5

5. ประเด็นสำคัญ

เรื่อง	ความเห็นของผู้ประกอบธุรกิจ	ความเห็นของสำนักงาน
<p>1. ระดับ NC ขั้นต่ำสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีความเสี่ยงต่ำ</p>	<p>การลดระดับ NC ขั้นต่ำ อาจส่งผลให้เกิดผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่มีความพร้อมทางการเงิน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อระดับความเชื่อมั่นต่อตลาดทุน โดยรวม</p>	<p>สำนักงานปรับปรุงขนาดเงินกองทุนขั้นต่ำเพื่อให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของการประกอบธุรกิจมากขึ้น เมื่อผู้ประกอบธุรกิจรายใดมีความเสี่ยงต่ำ กล่าวคือ ไม่มีภาระต่อระบบชำระราคา ไม่เก็บรักษาทรัพย์สินลูกค้า และไม่มีการลงทุนเพื่อบริษัท ก็ควรดำรงเงินกองทุนด้วยขนาดที่เหมาะสมกับความเสี่ยงของตน และไม่ควรอยู่ในระดับเดียวกับผู้ประกอบธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูงในปัจจุบัน นอกจากนี้ หากผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวมีความเสี่ยงที่สูงขึ้นจากปริมาณธุรกรรมหรือการก่อภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจยังคงต้องดำรง NC เพิ่มขึ้น เพื่อมิให้ NCR ต่ำกว่า 7%</p>
<p>2. เงื่อนไขของหนี้สินด้อยสิทธิ</p>	<p>สำนักงานควรกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้หนี้สินด้อยสิทธิที่ช่วยเพิ่ม NC ได้เกินกว่ามูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นในกรณีที่บริษัทสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าหนี้สินด้อยสิทธิรายการนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับธุรกรรมที่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเสี่ยงต่ำที่จะเกิดเหตุผิดนัดชำระหนี้ ได้รับการประเมินความเป็นไปได้ถึงความสำเร็จของธุรกรรมและได้ผ่านการพิจารณาอนุมัติโดยคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ธุรกรรมการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ในวงจำกัดแบบข้ามคืน (Non-documented Overnight Placement Transaction)</p>	<p>หลักการปรับปรุงเงื่อนไขหนี้สินด้อยสิทธิในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้หนี้สินด้อยสิทธิในการเพิ่ม NC เพื่อรองรับการขยายตัวของปริมาณธุรกรรมได้อย่างเหมาะสม และคล่องตัวมากขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มทุน อย่างไรก็ตาม ในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องมีเงินทุนเพียงพอรองรับความเสี่ยงและภาระหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ผลกระทบที่อาจเกิดกับลูกค้าและระบบตลาดทุนโดยรวมจะมีอยู่อย่างจำกัด และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการใช้หนี้สินด้อยสิทธิทดแทนการมีเงินทุนอย่างแท้จริงตามหลักการที่กล่าวข้างต้น</p>

เรื่อง	ความเห็นของผู้ประกอบธุรกิจ	ความเห็นของสำนักงาน
	ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ของกลุ่มบริษัทแล้ว เป็นต้น	สำนักงานจึงเห็นว่า การจำกัดปริมาณการใช้หนี้สินด้วยสิทธิไว้ที่ 1 เท่าของมูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่ได้เสนอปรับปรุงมีความเหมาะสมแล้ว
3. เงื่อนไขของหนี้สินที่มีหลักประกัน	<p>1) ขอเสนอให้กำหนดค่าความเสี่ยงสิทธิเรียกร้องในลูกหนี้มาร์จิ้นลดลงเหลือ 50% เท่ากับหลักประกันที่วางในบัญชีมาร์จิ้น</p> <p>2) สำนักงานควรชี้แจงว่า หลักประกันที่ใช้เพื่อเป็นประกันหนี้สินที่เกิดจากการการกู้ยืมต้องมีลักษณะอย่างไร หนี้สินดังกล่าวจึงจะสามารถนับเป็นหนี้สินพิเศษได้</p>	<p>เนื่องจากการใช้สิทธิเรียกร้องในลูกหนี้มาร์จิ้น (มิใช่สิทธิเรียกร้องในหลักประกันที่ลูกหนี้สินนำมาวางเป็นประกันเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์) เพื่อวางเป็นประกันในธุรกรรมกู้ยืมเงินนั้น ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นซึ่งอาจมีความไม่แน่นอนในทางปฏิบัติโดยเฉพาะประเด็นความเสี่ยงที่เกี่ยวกับระยะเวลาในการบังคับหลักประกันเมื่อเกิดเหตุผิดนัดชำระ สำนักงานจึงขอคงค่าความเสี่ยงไว้ที่ 60% ตามที่เสนอปรับปรุง</p> <p>เงื่อนไขของหนี้สินพิเศษกำหนดให้หนี้สินใดก็ตามที่มีหลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงแล้วยังค้ำหนี้ โดยที่หลักประกันดังกล่าวจะต้อง 1) เป็นทรัพย์สินที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วตามประเภทที่สำนักงานกำหนด เช่น เงินสด หลักทรัพย์ หรือทองคำ เป็นต้น และ 2) ให้สิทธิแก่เจ้าหนี้ในการบังคับหลักประกันได้ตามกฎหมายอย่างรวดเร็ว ดังนั้น หากผู้ประกอบธุรกิจมีรูปแบบนิติกรรมสัญญาใดที่ทำให้เกิดลักษณะหนี้สินตามที่กำหนดข้างต้น หนี้สินดังกล่าวจะสามารถนับเป็นหนี้สินพิเศษได้</p>

เรื่อง	ความเห็นของผู้ประกอบธุรกิจ	ความเห็นของสำนักงาน
4. ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	1) ขอเสนอให้สำนักงานจัดอบรมการคำนวณ NC เป็นประจำ และจัดทำตัวอย่างที่ละเอียดและเข้าใจง่าย	สำนักงานรับไว้พิจารณาดำเนินการในโอกาสต่อไป
	2) ขอเสนอให้เลื่อนการมีผลบังคับใช้เป็นไตรมาส 2 - 3 เนื่องจากในช่วงต้นปี ผู้ประกอบธุรกิจมีภาระในการจัดทำงบการเงิน และปรับปรุงระบบงานเพื่อรองรับการเริ่มใช้ระบบ pending settlement	การปรับปรุงหลักเกณฑ์ในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นการผ่อนปรนให้ผู้ประกอบธุรกิจมีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ NC มากขึ้น ผลกระทบต่อผู้ประกอบธุรกิจจึงเป็นไปได้อย่างจำกัด สำนักงานจึงขอคงกำหนดการมีผลใช้บังคับของประกาศไว้ตามที่เสนอปรับปรุง
	3) กรณีที่บริษัท - เป็นตัวแทนการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ปัจจุบันมีค่าความเสี่ยงจากการรับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์เท่ากับ 50% ของอัตราค่าความเสี่ยง Position risk จึงขอเสนอให้คิดค่าความเสี่ยง 25% ของอัตราค่าความเสี่ยง Position risk - ลงทุนในตราสารทุนที่เป็นกลุ่มหุ้นต่างประเทศนอกกลุ่ม I, II และ III ซึ่งปัจจุบันคิดค่าความเสี่ยง 67% จึงขอเสนอให้คิดค่าความเสี่ยง 37%	สำนักงานรับไว้พิจารณาดำเนินการตามรอบทบทวนค่าความเสี่ยงสำหรับเกณฑ์ NC ในโอกาสต่อไป
	4) กรณีบริษัทลงทุนในตราสารหนี้ที่ไม่มีเรตติ้งและไม่เข้าเกณฑ์สภาพคล่อง แต่มีหลักประกันเป็นหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และผู้ออกตราสารหนี้ทำสัญญาจำนำเพื่อค้ำประกันตราสารหนี้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ ซึ่งปัจจุบันคิดค่าความเสี่ยง 75% จึงขอเสนอให้ค่าความเสี่ยงของตราสารหนี้คิดตามค่าความเสี่ยงของหุ้นที่เป็นหลักประกัน	การกำหนดค่าความเสี่ยงของตราสารหนี้ สำนักงานจะพิจารณา 1) ความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้ และ 2) สภาพคล่องของตราสารหนี้ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า เมื่อผู้ประกอบธุรกิจมีปัญหาสภาพคล่อง ก็สามารถขายตราสารหนี้เพื่อเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งตราสารหนี้ที่มีสภาพคล่องต่ำ แม้จะมีหลักประกันเป็นหุ้นที่มีสภาพคล่องเพื่อลดความเสี่ยงจากการที่ผู้ออกผิดนัดชำระ แต่ความเสี่ยง

เรื่อง	ความเห็นของผู้ประกอบธุรกิจ	ความเห็นของสำนักงาน
		<p>ในการเปลี่ยนตราสารหนี้ที่ผู้ประกอบธุรกิจถือครองเป็นเงินสดยังคงมีอยู่เช่นเดิม สำนักงานจึงกำหนดค่าเสี่ยงไว้ที่ 75% เพื่อสะท้อนความเสี่ยงดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หาก risk premium ของตราสารหนี้ไม่เกิน 4% ตามที่สำนักงานกำหนด ผู้ประกอบธุรกิจสามารถคำนวณค่าความเสี่ยงที่ 15% สำหรับตราสารหนี้ดังกล่าวได้</p>
	<p>5) ขอให้สามารถนับรายการเงินกู้ยืมจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นหนี้สินพิเศษได้เนื่องจากเป็นเงินกู้ระยะยาว</p>	<p>การกำหนดอัตราส่วนของ NC เทียบกับหนี้สินทั่วไปและทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกัน (NCR) ส่วนหนึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สะท้อนถึงภาระของผู้ประกอบธุรกิจที่จะต้องชำระคืนหนี้สินแก่เจ้าหนี้ทุกรายในอนาคต เว้นแต่หนี้สินดังกล่าวเข้าเงื่อนไขเป็นหนี้สินพิเศษซึ่งมีลักษณะที่จะช่วยลดภาระในการชำระคืนของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น หนี้สินที่มีทรัพย์สินวางเป็นประกันเพื่อให้เจ้าหนี้มีสิทธิบังคับหลักประกันได้ เป็นต้น ซึ่งการกู้ยืมเงินจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่นั้นแม้จะเป็นหนี้สินระยะยาว แต่ผู้ประกอบธุรกิจยังคงมีภาระในการชำระคืนอยู่เช่นเดิม ผู้ประกอบธุรกิจจึงยังมีหน้าที่ต้องคำนวณหนี้สินที่เกิดจากเงินกู้ยืมดังกล่าวตามปกติ</p>

เรื่อง	ความเห็นของผู้ประกอบธุรกิจ	ความเห็นของสำนักงาน
	<p>6) ขอเสนอให้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นับเจ้าหนี้สำนักหักบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ (TCH) ในส่วนของ บัญชี cash balance เป็นหนี้สินพิเศษเนื่องจาก ลูกค้า cash balance มีเงินในบัญชีอยู่แล้วเต็มจำนวน บริษัทจึงไม่มีความเสี่ยงที่จะผิดนัดชำระหนี้กับ TCH - นับเจ้าหนี้ขายหลักทรัพย์ตามคำสั่งเป็นหนี้สินพิเศษ เนื่องจากไม่มีความเสี่ยงในการชำระราคาเพราะมีสำนักหักบัญชีเป็นคู่สัญญา 	<p>วัตถุประสงค์อีกด้านหนึ่งของการกำหนดอัตราส่วน NCR คือ เพื่อสะท้อนความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปริมาณธุรกรรมที่ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการแก่ลูกค้าในฐานะเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งมูลค่าหนี้สินที่เกิดจากเจ้าหนี้ TCH หรือเจ้าหนี้ซื้อขายหลักทรัพย์ตามคำสั่ง เป็นตัวชี้วัดสำคัญที่บ่งบอกถึงระดับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น สำนักงานจึงเห็นว่าการคำนวณหนี้สินทั้ง 2 รายการตามวิธีการเดิมมีความเหมาะสมแล้ว</p>

ขอขอบคุณ ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นตามรายชื่อ ดังต่อไปนี้

1. บริษัทหลักทรัพย์ กรุงศรี จำกัด (มหาชน)
2. บริษัทหลักทรัพย์ โกลเบส จำกัด
3. บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
4. บริษัทหลักทรัพย์ เคที ซีมิโก้ จำกัด
5. บริษัทหลักทรัพย์ เครดิต สวิส (ประเทศไทย) จำกัด
6. บริษัทหลักทรัพย์ ทีสโก้ จำกัด
7. บริษัทหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด
8. บริษัทหลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน)
9. บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน)
10. บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน)
11. บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด (มหาชน)
12. บริษัทหลักทรัพย์ ไอระ จำกัด (มหาชน)
13. บริษัท เอ็มทีเอส โกลด์ ฟิวเจอร์ จำกัด